

BOLDOG AZ AZ EMBER (32. ZSOLTÁR)

Pintér Béla

Boldog az az ember, aki bűnt nem ismer,
Kinek lelkében nincsen csalárdság.
A szíve tiszta, Isten megújította,
Szellemét átformálta már.

Kemény maradt szívem, kemény maradt,
Oh, és ajtaján még nem fordult a zár.
Kemény maradt szívem, Uram,
És arra vártam már, mikor jön a halál!

Csak állok szótlanul, az utca kihalt rég.
Hol van az a hely, ahol megpihenhetnék?
Csak állok szótlanul, takarva vétkeimet,
Most le, Atyám, mert megemészti szívemet!

Míg elhallgattam, csontjaim megavultak,
Napestig jajgattam, könnyeztem.

Éjjel és nappal kezeid rajtam voltak,
Szívemre, lelkemre neheztedek.

Megnyitom a szívem, megnyitom a szívem, Uram!
Formáld át teljesen!
Megnyitom a szívem, s átadom az életem Neked,
Hogy akaratod meglegyen!

Csak állok szótlanul, az utca kihalt rég.
Hol van az a hely, ahol megpihenhetnék?
Csak állok szótlanul, takarva vétkeimet,
Most le, Atyám, mert megemészti szívemet!

Csak állok szótlanul, és köszönöm Neked,
Hogy egyszülött Fiaid meghalt - én élhetek!

Forrás: www.keresztyendalok.hu